

't gras een wormpje vond, riep het scherp kakelend, met pootjesgetrippel en vlugge pikjes, het eendje bij zich, en spoedig kwam dit aangewaggeld, en staarde het aas met zijn rond zwart oog aan, even kwakkwakkend dat dit voor hem geen geschikt voedsel was; zoodra het eendje in het kuipje zwom, sloeg het zijn vlerken open en kwakte gretig opdat het makkertje zou komen zien. En dit kwam dadelijk op het houten randje gesprongen en huppelde kakelend naast het eendje rond 't kuipje meê, zich even, verdwaasd, in 't water spiegelen, somtijds, met uitgerekten hals en opgeheven bekje een teugje er van drinkend, als om op de eenige manier dat hem zulks mogelijk was 't genoeg van zijn gezellinnetje te delen. Na ruim een maand kon men vaststellen dat het kuikentje een haantje was, en het eendje een wijfje. Maar reeds was het eendje aanzienlijk meer ontwikkeld en zwaarder dan het haantje; en toen zij beiden des avonds in het hokje, waar men de kooi telkens terug droeg, onder de vlerken van de klokken kropen om te slapen, zat deze gansch schuin neergehurkt, gelijk een op anker liggend, scheef geladen schuitje.

Voor de kinderen was deze wondere vriendschap der twee dier-tjes eene bron van onuitputtelijk plezier geworden. Reeds van de eerste dagen hadden zij het haantje als „Pierke” en het eendje als „Kootje” gedoopt; en zoodra zij van hun dagelijksche bedeltochten thuis waren, liepen zij haastig, haastig naar het tuintje, om er den handel

zoo dicht mogelijk naast het makkertje.

veeren zonder ze te doen vluchten. Na zes weken sliepen zij niet meer onder de vlerken der moeder, die nu weêr in vrijheid werd gesteld, doch bleven roesten in het zwingelkot. Elken avond, ongeveer een uurtje vóór zonsondergang, zag men ze samen: het eendje waggelend, met scheeve staart-

en wandel der twee gezelle-tjes waar te nemen en te bewonderen. Altijd hadden zij de eene of andere lekker-nij bij zich, en zoodra de dier-tjes hen ont-waarden kwamen zij haast vliegend toe-gesneld en aten zij uit hunne handjes. Zij waren zóó tam geworden dat de kinderen ze op hun knieën konden nemen en ze streelen over de gladde